

ET GRØNT DANMARK MED BORGEREN I CENTRUM

Klimapolitik

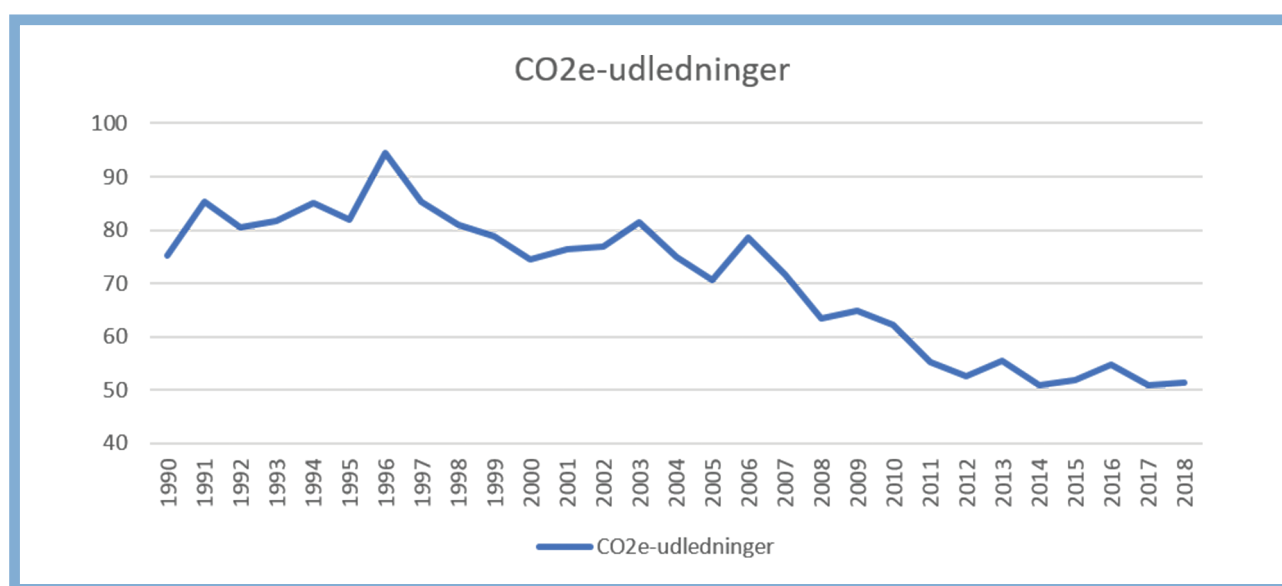
September 2019

ET GRØNT DANMARK MED BORGEREN I CENTRUM

I Dansk Folkeparti anser vi først og fremmest miljø- og klimapolitik som et moralsk spørgsmål. Ligesom vi har pligt til at værne om det Danmark, vi har fået fra generationerne før os, har vi en moralsk pligt til at levere det videre til generationerne efter os i en renere og bedre stand, end vi fik det overleveret. Den industrielle tidsalder, som vi i dag er på vej ud af med hasteskridt, har bragt meget godt med sig – teknologisk, socialt og velstandsmæssigt. Men den har også skabt udfordringer. Og dem har vi pligt til at løse. Danmark skal derfor være foregangsland i den grønne omstilling. Og vi har de bedste forudsætninger.

Siden 1990 har danskerne nedbragt sit nationale CO₂-udslip med 1/3. Det er gået fra 75,2 mio. tons til 51,4 mio. tons (2018). Og det er godt. Dansk Folkeparti har derfor siden partiets start været aktiv medspiller i skiftende energiforlig. Det agter vi fortsat at være.

Danmarks udledning af drivhusgasser siden 1990

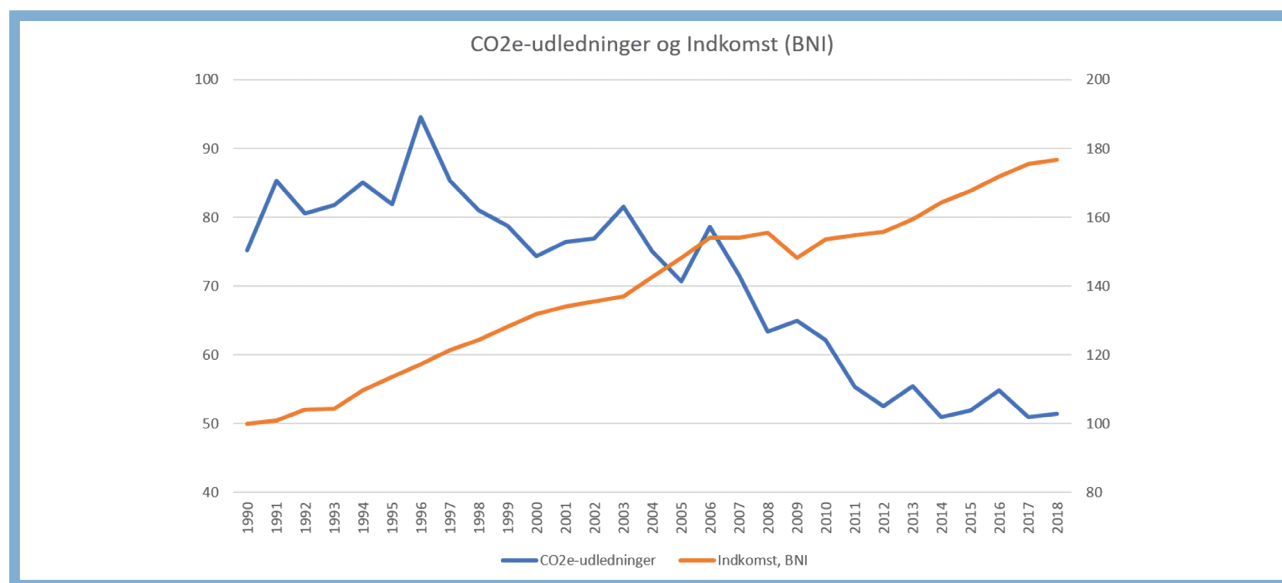
Kilde: Energistyrelsen

Der er mange gode grunde til den grønne omstilling. Vi skal sikre vores uafhængighed af andre lande. Det taler for at gå bort fra fossile brændselsformer, når vi selv løber tør. Vi har også internationalt forpligtet os på at nedbringe CO₂en. Og Danmark skal naturligvis være kendt som et ordholdende land. Endelig skaber udviklingen af nye teknologier gode eksportmuligheder, ligesom både miljøet og vores samfundsindretning har glæde af de nye teknologiske landvindinger.

Energiaftalen fra 2018 viste sammen med de tidligere aftaler, at det er muligt gennem en seriøs og fornuftsbaseret tilgang at mindske Danmarks afhængighed af importerede energier og reducere udslippet af CO₂ betydeligt – samtidig med at vi har økonomisk vækst. Dette er centralt. Ikke mindst fordi verden befinder sig på nippet til en magtpolitisk omstilling. Vækstende økonomier som Kina og Indien buldrer frem. Og i 2030 forventes Kina at overgå USA og blive verdens største økonomi. Det rejser en stribe sikkerhedspolitiske spørgsmål. For i virkelighedens verden følger økonomisk og teknologisk magt hinanden. Økonomisk styrke vil derfor i de kommende årtier være af afgørende betydning, hvis Danmark ikke skal sejles agterud – forsvarspolitisk, teknologisk mv. Det er derfor afgørende, at den grønne omstilling ikke sinker vor økonomiske og teknologiske udvikling, men fastholder og forbedrer den. Den grønne omstilling skal gå hånd i hånd med økonomisk vækst – ikke omvendt.

Og vi ved, det er muligt. For siden 1990 har vi gjort det. **Det centrale er altså ikke, om Danmark skal være en grøn føre nation, men hvordan.** Ikke mindst er det vigtigt at have øje for – og undgå – fortidens fejltagelser.

Økonomisk vækst og mindre CO2 er ikke modsætninger

Kilde: Energistyrelsen og Danmarks Statistik

Dansk Folkepartis mål er, at Danmark bliver CO2-neutral senest i 2050, og vi er åbne overfor bindende delmål forinden. For os handler det imidlertid ikke kun om hvornår og hvor meget, men i ligeså høj grad om hvordan. På de følgende sider beskrives punktvis de pejlemærker, som vil være styrende i Dansk Folkepartis tilgang til de kommende års klima- og energipolitik.

DET SOCIALE HENSYN

Op gennem 1990erne og 00erne førte Danmark en politik, hvor energiafgifterne ramte de svageste stillede familier som en uforholdsmæssig stor byrde. Ligeså meget Dansk Folkeparti bakker op om den grønne omstilling, ligeså lidt ønsker vi, at en sådan politik igen vinder frem. De smalleste skuldre skal ikke bære det tungeste læs. Og den hetz, som visse kredse fører imod hverdagslivets goder, vil vi ikke være en del af. Den grønne omstilling handler ikke om at have dårlig samvittighed, hvis man tager en rejse til syden eller spiser en rød bøf. Den handler slet ikke om at producere eller forbruge mindre, men derimod om at forbruge på en smartere måde.

Fremtidens biler, busser, fly, varmekilder, fødevarer og alt andet skal baseres på klimavenlige teknologier. Og med lavere elafgifter ønsker vi, at alle skal kunne være med på den grønne omstilling – ikke kun de rigeste. Elafgiften rammer i dag familier med små indtægter hårdest. Og den begrænser forbrugerne i at udskifte deres brug af fossile brændstoffer med grøn energi. Derfor bør elafgiften fastsættes på baggrund af strømmens lave CO2-indhold, så prisen kan sænkes markant i de kommende år.

EN MARKEDSORIENTERET TILGANG

Dansk Folkeparti ønsker en markedsorienteret tilgang til klima- og energipolitikken. Vi er derfor tilhængere af EUs kvotehandelsystem (ETS), der sikrer konkurrence blandt industrivirksomheder og på den måde favoriserer dem, der kan producere til det laveste CO2-aftryk. Med den årlige reduktion af kvoter på 1,5% er ETS et væsentligt redskab til at nå målet om CO2-neutralitet i 2050.

Ideelt burde ETS udvides til på EU-plan også at omfatte landbrug, boliger og transport, som i dag er undtaget. Det ville sikre en ensartet pris på udledningen af CO₂. Desværre er der meget, der tyder på, at en sådan løsning inden for EU ikke er mulig. I stedet er der fastsat individuelle krav til EUs medlemslande for, hvor meget der skal reduceres. Ikke mindst de meget lave krav til østlandene, hvor det er billigst at reducere CO₂, springer i øjnene. Ikke desto mindre accepterer Dansk Folkeparti, at Danmark påtager sig den CO₂-reduktionen uden for ETS, som er aftalt med de øvrige lande.

Oversigt over reduktionsforpligtelse for ikke-kvoteomfattede drivhusgasudledninger frem mod 2030, i forhold til 2005

EU-medlemsstat	Reduktionsforpligtelse i 2030
Luxembourg	40 pct.
Sverige	40 pct.
Danmark	39 pct.
Finland	39 pct.
Tyskland	38 pct.
Kroatien	7 pct.
Ungarn	7 pct.
Letland	6 pct.
Rumænien	2 pct.
Bulgarien	0 pct.

Kilde: Europa-Kommissionen

Danmark har en særskilt forpligtelse til at reducere med 39% inden for de sektorer, der ikke er en del af ETS. Det gælder transportsektoren, boligerne og landbruget, som derfor omtales i denne brochure. Her ønsker Dansk Folkeparti, at indsatsen skal ske i samspil med – ikke i modsætning til – de tre sektorer. Hvordan man inden for transport, landbrug og bolig leverer den krævede CO₂-reduktion, skal i videst muligt omfang være op til industrien selv, som igennem forpligtende

aftaler skal fremlægge planer for, hvordan målene nås. Dansk Folkeparti tror ikke på, at politikerne kan detailregulere sig frem til disse resultater fra Christiansborg. Det skal ske i samspil med landbruget og industrien.

I flere erhverv kan det imidlertid være både dyrt eller vanskeligt med de kendte teknologiske midler at nå den fulde reduktion. Dansk Folkeparti ønsker derfor undersøgt, om et dansk bidrag til at reducere CO₂ i andre EU-lande kan være en bedre investering end at gennemføre reduktionerne i Danmark.

Når eksempelvis Bulgarien frem mod 2030 skal reducere med 0% og Rumænien med 2%, mens Danmark skal reducere med 39% (det næsthøjeste krav i EU), giver det mening at undersøge, hvorvidt danske investeringer i disse lande kan føre til en større fortrængning af CO₂, end hvis investeringerne blev gennemført i Danmark, hvor vi allerede har plukket lavt hængende frugter.

Ligeledes er det Dansk Folkepartis ønske at få belyst, om opkøb af CO₂-kvoter til destruktion kan være bedre for både økonomi og klima end andre tiltag, der måtte blive foreslået, og at der i den forbindelse bør åbnes for privat salg af CO₂-kvoter til destruktion.

TUNGINDUSTRIEN

Tungindustrien er og vil også i fremtiden være energiintensiv. I dag kompenseres eksempelvis Aalborg Portland ved at modtage 90% af de danske gratiskvoter. Det giver god mening, for intet tyder på, at vi i fremtiden ikke vil efterspørge cement. I en sådan virkelighed giver det mest mening at fastholde produktionen i Danmark – både af hensyn til arbejdspladser, men ikke mindst fordi den dansk producerede cement typisk er mindre CO₂-intensiv end den, der produceres i andre lande.

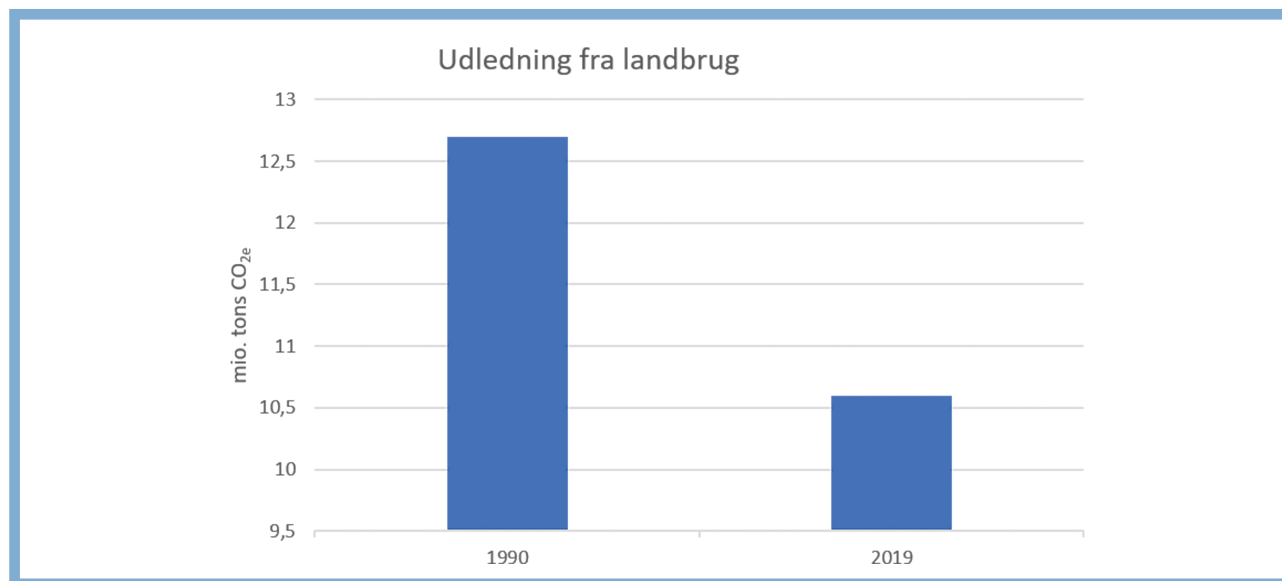
Dansk Folkeparti ønsker, at staten i aktivt samspil med industrien skal fortsætte udviklingen af teknologier, som således kan fastholde arbejdspladser inden for tungindustrien i Danmark – også når de gratis kvoter engang i fremtiden udløber. Der er tale om store investeringer – eksempelvis i testanlæg af CCS – og Dansk Folkeparti er her åben over for, at sådanne kan etableres i offentligt/private samspil. Den globale efterspørgsel på cement gør det en både dansk og klimamæssig interesse at sikre Aalborg Portlands mulighed for at fastholde produktion i Danmark, når dette netop sker med konstant fokus på at nedbruge CO₂- og energiforbruget.

Den samme logik skal følges i anden industri, der forbruger store mængder energi – eksempelvis store datacentre. For de fleste virksomheder og mennesker spiller internettet en afgørende rolle for deres forretning og hverdag. Men internettet er én af de helt store energi- og CO₂-forbrugere. 10% af hele verdens el bruges på at køle internetservere ned, og internettet er dermed ansvarlig for 2% af det menneskabte CO₂-udslip. Dermed udleder internettrafikken lige så meget CO₂ som verdens samlede flytrafik. Med en stigning i internettrafikken på cirka 25% om året, giver det god mening for klimaet globalt at lægge disse datacentre i lande som Danmark, hvor andelen af vedvarende energi er høj – også selvom det isoleret kan bidrage negativt til Danmarks CO₂-udslip. Men det kræver, at vi bruger eksempelvis overskudsvarmen på en ansvarlig måde.

DANMARK SOM VERDENS SPISEKAMMER

Dansk landbrug er en CO₂-succeshistorie. Siden 1990 har man formået at øge produktionen med 31%, mens udledningen af drivhusgasser er reduceret med 16%, kvælstof med 37% og ammoniak med 43%. Det kan vi være stolte af. Og da verden de kommende mange år vil opleve en stigning i fødevarer efterspørgslen, er det vigtigt, at dansk landbrug får så gode rammer som muligt til at kunne fastholde og gerne fortsat udvide fødevarerproduktionen i Danmark.

Landbrugets resultater – fald i drivhusgasser

Kilde: Energistyrelsen, Basisfremskrivningen 2019

I en globaliseret verden er det vigtigt, at fødevarerne produceres, hvor CO₂-belastningen er så lav som muligt. Og dansk landbrug er ikke blot et af verdens mest CO₂-skånsomme landbrug. Vi er også i front, når det kommer til udviklingen af nye klimavenlige teknologier, som kan udbredes til hele verden. I den forstand ønsker Dansk Folkeparti, at dansk landbrug skal være et af verdens spisekamre. Vi ser det som positivt, hvis Danmark kan overtage produktion, der i dag foregår i lande med højere CO₂-aftryk. Men især eksporten af teknologier til fortrængning eller genanvendelse af klimagasser som CO₂, metan mv. kan i fremtiden udgøre et stort potentiale. Dansk Folkeparti ønsker her at se landbruget som en medspiller, hvor privat/offentlige fællesskaber kan fremme udviklingen af de teknologier, som kan være morgendagens løsninger på globalt plan.

Danmarks fødevarerproduktion skal fortsat være kendt for sit store fokus på økologi, kvalitet og hensyn til både klima og miljø. Og for at sikre landbrugets bidrag til klimapolitikken bør det overvejes at indføre et balanceret klimaregnskab på bedriftsniveau, der som et positivt tiltag kan synliggøre for den enkelte landmand, hvordan emissioner kan reduceres. Det er dog vigtigt, at et klimaregnskab har fokus på incitamenter og overblik for landmanden – og ikke skaber unødigt bureaukrati.

SKOVREJSNING

Flere internationale anbefalinger peger på skovrejsning som den mest effektive form for klimapolitik. Dansk Folkeparti ser derfor gerne, at der plantes mere skov både nationalt og internationalt. Vi er åbne over for at bidrage til genrejsning af skov over hele kloden, så længe dette modskrives i den danske CO₂-forpligtelse. Ligeledes bør klimapolitikken også indtænkes i udviklingsbistanden, således at udviklingslande på dansk initiativ eksempelvis kan få adgang til teknologier eller know-how, der fremmer deres muligheder for at bevæge sig bort fra en fossil økonomi.

Dansk Folkeparti ser derfor gerne, at mindst halvdelen af den danske udviklingsbistand målrettes klimatiltag – herunder tilpasninger i lande, der rammes af klimaændringer.

BOLIGER / VARMESSEKTOREN

For at alle kan være med på den grønne omstilling, ønsker vi at sænke elafgiften, så varmepumper bliver det økonomisk naturlige valg for så mange som muligt. Men den sociale balance er vigtig. I dag får forbrugere med et større elforbrug mest ud af den lavere afgift. Dette ønsker Dansk Folkeparti ændret, så enlige, pensionister og små familier med et mindre energiforbrug også får gavn heraf. Fravalget af olie og gas skal ikke ske gennem tvang, men ad frivillighedens vej – både privat og i industrien. Men lavere afgifter kan være med til at sikre et større incitament til at skifte til varmepumper.

Energirenovering af den bestående boligmasse kan være en stor investering. Især i de dele af Danmark, hvor huspriserne er lave, kan et nyt tag, nye vinduer eller andre energivenlige investeringer derfor risikere ikke at stå mål med husets værdi – fordi investeringen overstiger den værdistigning, det påfører huset. Dette ønsker Dansk Folkeparti afhjulpet ved at målrette en indsats mod de boliger, hvor investeringen ikke bærer sig selv. Det gælder særligt boliger udenfor fjernvarmenettet, der opvarmes med oliefyr, energikoks mv.

Dette er ikke bare til gavn for energiforbruget i bygninger, men også med til at drive en efterspørgsel hos mange danske virksomheder som ROCKWOOL, Danfoss mv. På den måde sikrer den grønne omstilling en fastholdelse af arbejdspladser og produktionsvirksomheder i Danmark.

Endelig ønsker Dansk Folkeparti, at den overskudsvarme, der i dag skyldes ud i åbne vande, bliver anvendt i fjernvarmenettet. Det skal ske ved at certificere de virksomheder, der særligt godkendes til at kunne levere overskudsvarmen. En sådan ordning sikrer, at der ikke opstår konkurrencemæssige skævheder som følge af industriens lave el-afgift.

TRANSPORTSEKTOREN

Sammenlignet med mange af verdens øvrige lande er Danmark en klimaduks. Ved at lægge energiproduktionen om til grønne energikilder som vindmøller, solceller, biomasse og meget mere er vi gået foran i den grønne omstilling. Og virksomhederne har igennem store investeringer sikret at blive blandt de mest klimaeffektive i verden. Dog er der stadig én sektor, hvor udledningen er steget: I transportsektoren, hvor stort set al transport fortsat baserer sig på fossile brændstoffer.

Fossile brændstoffer er endnu eneste brændstof til eksempelvis flyvemaskiner. Og brugte vi ikke selv olie- og gasforekomsterne i Nordsøen, skulle disse importeres fra Mellemøsten med transport og øget CO₂-udslip til følge. Langt hovedparten af biler, busser og de tog, der binder landet sammen, er ligeledes baseret på diesel og benzin, ligesom langt hovedparten af vore færger – både nationalt og internationalt – er det.

Flyindustrien

Dansk Folkeparti ønsker derfor at stille krav til fly- og skibsfartindustrien om inden for en tiårig periode at udvikle alternative brændselsformer, som år for år kan reducere transportsektorens udspil af klimagasser. Vejen frem er udvikling af nye brændselsformer – ikke at begrænse flyrejser eller lignende. Derfor afviser Dansk Folkeparti idéen om nye flyafgifter. Dels er den europæiske flyindustri allerede omfattet af EUs kvotehandelssystem (ETS). Dermed vil en ekstra afgift kun gøre det billigere for andre selskaber end de danske at udlede CO₂, men ikke føre til et lavere CO₂-udslip. Værst er det dog, at en ny afgift vil skabe incitament til at flyve korte ture ud af Danmark for så via transit i en anden lufthavn at skifte til et andet fly til den lange tur videre. Den slags mellemlandinger skaber et højere CO₂-udslip. Vejen frem er udvikling af nye klimaeffektive brændselsformer – ikke at begrænse flyrejser eller lignende. Madspild, biomasse, restprodukter fra landbrug, herunder halm, afgasset gylle og restfibre fra biogasanlæg mv. skal i højere grad anvendes til klimavenli-

ge brændstofferskilder. På kort sigt bør der udviklingsmæssigt bl.a. sættes på pyrolyseteknologier, der sammen med resthalm og brint, har potentiale til at producere klimaeffektivt flybrændstof og binde kulstof fra landbrugets restprodukter i jorden.

Skibsfarten

Globalt står skibsfarten for en stor andel af CO₂-udledningen. Derfor skal der stilles klare krav om reduktion af CO₂ frem mod 2030. Og igen vil teknologi vise vejen. Rederiet A. P. Møller-Mærsk har allerede formuleret et mål om at blive klimaneutral i 2050. Dansk Folkeparti bakker varmt op om, at industrien på den måde viser samfundssind. Og vi ønsker at honorere indsatsen ved at understøtte både udvikling og udrulning af de nye teknologier, som kan sikre de rigtige løsninger. Hvordan det konkret skal gøres, vil vi imidlertid ikke lægge os fast på. Industrien er de sande eksperter – og udviklingen af disse nye energiformer skal derfor ske i samspil mellem privat og offentlig.

Biler

El- og brintbiler udvikles i disse år så hurtigt, at den teknologiske udvikling om få år vil sikre, at benzin- og dieslbiler bliver udkonkurreret. Det er godt. Men vejen bort fra fossile brændselsmotorer skal ske med frivillige valg – ikke med forbud mod salg af benzin- og dieslbiler. En ny bil er en stor investering for mange familier. Derfor skal den grønne omstilling i transportsektoren ikke realiseres med forbud og stok, men med udvikling og positive incitamenter.

Afgifterne skal indrettes, så danskerne får bedre råd til at købe en klimaeffektiv bil. Registreringsafgiften bør således sikre, at det altid er mest fordelagtigt at købe den mest miljørigtige bil. Derefter er det vigtigt, at afgifterne ikke ændres år til år. Det skaber usikkerhed for bilejerne.

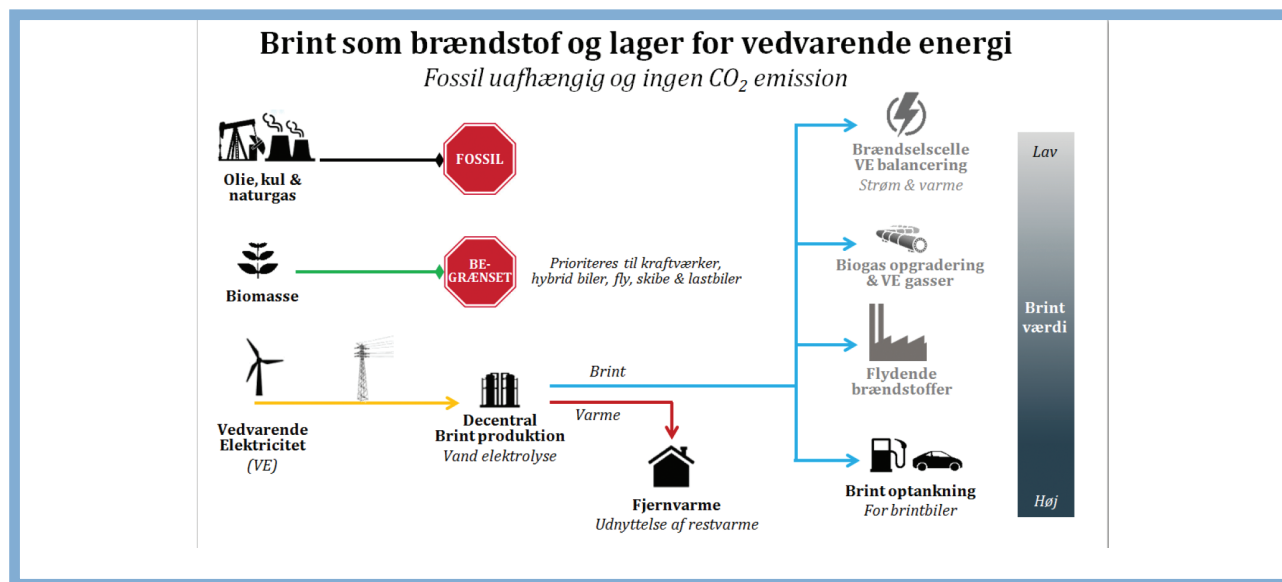
El-biler har igennem de seneste 20 år været i en fantastisk udvikling. Det er godt. Dansk Folkeparti er enig i, at el-biler spiller en central rolle i den grønne omstilling af transporten, og at elnettet skal dimensioneres til det. De kan dog ikke stå alene, men må ses sammen med andre teknologier som brint-biler mv. Et centralt spørgsmål er, hvornår den selvkørende bil kommer. Det er ikke et spørgsmål om, men om hvornår. Derfor skal investeringer i udrulning af ladestander og anden infrastruktur ske på en så teknologineutral måde, så vi ikke risikerer i dag at lave store investeringer, der om måske 10 år viser sig værdiløse.

Da udrulning af infrastrukturen for el-biler kan blive en udfordring i eksempelvis tyndtbefolkede områder, er det vigtigt, at satsningen inden for transportsektoren ikke låses fast på én bestemt teknologi, men er så teknologineutral som mulig og dermed også danner grundlag for brint- og andre nye bilertyper. Helt grundlæggende skal politikere være varsomme med at spå om, hvilke

transportformer der bliver fremtidens. I stedet for at prøve at forudse fremtiden ønsker Dansk Folkeparti, at der sættes et ambitiøst reduktionsmål for alle nye køretøjer, således at det gradvis bliver dyrere at udlede CO₂, og at der ad den vej skabes et marked for mere og mere miljøvenlige transportformer. Dermed sikres en markedsorienteret tilgang til den grønne omstilling i alliance med teknologien, ligesom der sikres ro for de mange familier, der bekymrer sig for, om man skal investere i en ny bil.

Ny brint-teknologi

Kilde: Baggrundsrapport, Brint til transport i Danmark frem mod 2050. Klima-, Energi- og Bygningsudv. 2011-12. KEB alm. del. Bilag 114

Den offentlige transport

Privatbilismen er nerven i persontransporten. Sådan skal det også fremover være. Men de stigende trængselsproblemer samt hensynet til miljø og klima gør det nødvendigt at tænke den offentlige transport ind i den grønne omstilling på en ny måde. Dansk Folkeparti ønsker, at den offentlige transport udvikles og inkluderes i den samlede klimapolitik og især omkring landets større byer tænkes ind som en del af løsningen på de altid voksende trængselsproblemer.

I den forbindelse skal klima-, trængsels- og økonomiske fordele ved hel eller delvis fjernelse af brugerbetalingen ved den offentlige transport undersøges. Rundt i flere af landets kommuner har man allerede taget det skridt at gøre den offentlige transport gratis, ligesom man ude i Europa – blandt andet Luxembourg – har taget det samme skridt for at nå sine mål. Dansk Folkeparti ønsker det undersøgt, om og i givet fald hvordan en tilsvarende fremtid kan realiseres i Danmark.

VINDMØLLER OG SOLCELLER

Dansk Folkeparti er tilhænger af at udbygge produktionen af grøn energi i Danmark. Det skal blot ske i takt med, at der er forbrugere til at aftage den producerede strøm. For Dansk Folkeparti er den vigtigste opgave derfor at sikre, at den grønne energi, vi selv producerer, bliver brugt bedre end i dag og kommer ind i de dele af samfundet, der fortsat holdes i gang af fossile brændstoffer. Ellers bygger vi kun solceller, vindmøller mv. til gavn og glæde for vore naboer – og det giver ingen mening. Energipolitikken skal baseres for fornuft – ikke følelser.

Dansk Folkeparti foretrækker vindmøller til havs i offshore vindmølleparker, hvor der er masser af vind i stedet for på land, hvor mange føler sig generet af vindmøllerne. Afregningen for solceller skal sikre, at der er reelt lige konkurrence med vindmøller og tilsvarende grønne energiformer.

REDUKTIONSMÅL

Regeringen har med sit parlamentariske grundlag foreslået, at Danmark skal gå foran andre lande i EU og reducere den samlede udledning af drivhusgasser med 70%, sammenlignet med 1990. Det er et meget ambitiøst mål og Dansk Folkeparti er i tvivl om, hvorvidt det kan nås uden alvorlige konsekvenser for arbejdspladser og den økonomiske vækst.

I 1990 havde Danmark en udledning af CO₂ (drivhusgasser) på 75,2 mio. tons. I 2010 var det faldet til 62,1 mio. tons, og er siden yderligere faldet til 51,4 mio. tons i 2018. Uden yderligere tiltag forventer myndighederne, at Danmarks CO₂-udledning i 2030 vil være reduceret til 41,5 mio. tons. Det svarer til et fald på 45% siden 1990. Men ved en reduktion på 60% skal CO₂ udledningen i 2030 være nedbragt til 31,4 mio. tons, og ved en 70% reduktion til 23,5 mio. tons.

En reduktion på 70% forudsætter altså en enorm omstilling i samfundet. I faste tal vil det betyde, at vi danskere får et klimaaftryk pr. indbygger svarende til klimaaftrykket for borgere i Cuba. Der er derfor alvorlige risici for vores velstand, hvis denne målsætning fastholdes. På den baggrund er Dansk Folkeparti grundlæggende skeptisk over for disse meget ambitiøse forslag, som end ikke regeringen kan forklare, hvordan skal nås. Vi mener, at Danmark skal leve op til Paris-aftalen og de forpligtelser, vi har påtaget os i EU. Men skal vi gå videre, skal det ske på en måde, der understøtter og stimulerer vækst og skabelsen af arbejdspladser – ikke på bekostning af disse. Det afgørende er, at vi leverer, så det både økonomisk og klimapolitisk giver mest mening – også i en international sammenhæng.

Der er derfor nødvendigt, at klimapolitikken fører til reelle CO₂-reduktioner, og man ikke spilder samfundets penge på tiltag, der på papiret kan virke grønne, men som ikke skaber en gevinst for klimaet. Det vil Dansk Folkeparti stå vagt om.

FORSKNING

Energiproduktionen har de seneste 5-10 år undergået en voldsom udvikling, der betyder, at el fra vindmøller og solceller er omtrent lige så billig som el produceret med fossile brændstoffer. Det er derfor fornuftigt, at el- og varmeproduktion bygger på vedvarende energi. Endnu vigtigere er det imidlertid, at Danmark er stedet, hvor også fremtidens energiformer udvikles. Det kræver en massiv og langsigtet forskningsindsats.

Lagring af el & CCS

Dansk Folkeparti ønsker en markant større del af forskningsmidlerne afsat til udvikling af nye energiformer og teknologier, som kan skabe den grønne omstilling – både her i Danmark og internationalt. I den forbindelse er ikke mindst teknologier til lagring af el vigtig.

Dansk Folkeparti er tilhænger af, at der tænkes i nye baner, når det kommer til at nedsætte atmosfærens indhold af klimagasser. Men enhver investering skal foretages med øje for, hvad den fremtidige teknologi bringer, sådan at vi ikke risikerer at investere milliarder i noget, der om få år viser sig unyttigt.

Teknologi, hvor man pumper gasserne ned i undergrunden (CCS), er pt. i rivende udvikling. Det bør også bringes i fokus i Danmark. Her er der typisk tale om store investeringer, hvor det derfor kan have en berettigelse, at staten spiller en rolle sammen med store private aktører. Ikke mindst kombinationen af CCS og elektrofuels kan være en del af fremtidens løsninger. Derfor skal private aktører have de bedste muligheder for at investere i og opføre testanlæg, således at Danmark kommer i førertrøjen.

DET PERSONLIGE ANSVAR

Klima er også et personligt ansvar. Bruger vi internettet tankeløst? Handler vi lokalt for at nedbringe transportomkostninger? Og hvad er egentlig det rigtige valg for miljøet? Det kan til tider være svært at vurdere. Eksempelvis spiller spørgsmål om reduceret madspild, uddannelse af piger og familieplanlægning ikke meget i den politiske debat herhjemme, selvom det faktisk kan betyde mere for klimaet, end havvindmøller, el-biler og mere brændstoføkonomiske fly gør. Derfor ønsker Dansk Folkeparti, at ethvert klimapolitisk tiltag vægtes op mod andre politikkers nyttevirkning, ligesom vi gerne ser en mærkningsordning, så forbrugerne hurtigt og let kan se klimaaftrykket på produktet.

TILPASNINGSPOLITIK

Alle er enige om at indrette samfundet, så de menneskeskabte klimaforandringerne reduceres. Men selvom det lykkes, vil klimaforandringer forekomme. Klodens naturlige processer vil uundgåeligt i årtierne frem føre til temperaturstigninger. Derfor er det afgørende, at Danmark har en moderne og velovervejede tilpasningspolitik, hvor samfundet indrettes til at håndtere de klimaforandringer, der uundgåeligt vil komme.

Om det gælder længere tørkeperioder, stigende regnmængde eller andet, er det vigtigt, at diger, kloakledninger, dæmninger, kystbeskyttelse, rensningsanlæg og alt andet i tide indrettes, så de nye forhold ikke skaber uoverskuelige problemer. Dansk Folkeparti ønsker derfor en national plan for kystsikring, hvor den enkelte lodsejer eller kommune ikke skal stå med hele ansvaret selv. I den debat er forsikringssekskaberne en naturlig partner, eftersom de stigende omkostninger, der følger af urbaniseringen, også taler for et større forebyggelsesengagement fra deres side.

DANMARK SOM KLIMANEUTRALT LAND

Det langsigtede mål er, at Danmark bliver klimaneutral. Det betyder, at vi som land ikke må udlede mere CO₂, end vi optager. Det er et ambitiøst mål, som bør nås senest i 2050. I Dansk Folkeparti er vi derfor bekymrende for, om ambitionsniveauet på 70% reduktion i 2030 reelt blot bliver en dyr skinmanøvre, der koster danske arbejdspladser, men i bedste fald ingen klimaeffekt har – i værste fald har en negativ effekt, fordi produktion af blandt andet landbrugsvarer flytter til mindre energieffektive lande.

Skal Dansk Folkeparti indgå en klima- og energiaftale med regeringen, er det derfor afgørende:

- At finansieringen er kendt og socialt afbalanceret, så de bredeste skuldre bærer mest, og alle kan deltage i den grønne omstilling.
- At målet er en reel omstilling til grøn produktionen – ikke en reduktion af produktionen, hvor udledningen blot flyttes til andre lande.
- At Danmarks uafhængighed fra andre nationer og interesser er bærende.
- At erhvervslivet bliver medspiller – og ikke modspiller i udviklingen af fremtidens teknologier.
- At omstillingen skaber grundlag for fremtidig økonomisk vækst – ikke er på bekostning heraf.

 Dansk Folkeparti

Christiansborg
1240 København K
Tlf. 33 37 51 99
df@ft.dk
www.df.dk